

कर्मेन्द्रियाणां व्यापारमुत्तज्यकेवलं बुद्धीन्द्रियाण्येवाहमिति चिंतनं बुद्धांद्रियविद्येत्यर्थः एवमुत्तरत्र विशेषाः स्थूलभूतानि देहान्भकाणि तत्र पादादिजानुपर्यंतं पृथिवीस्थानं जान्वादिपायुपर्यंतं तमपांस्थानमि
त्यादिना प्राग्व्युत्पादितरीत्या उत्तरोत्तरस्य भूतस्य पूर्वपूर्वस्मिन्प्रविलापनेन तत्तन्मात्रात्मनाऽवस्थानेन पंचभूतविद्याः पृथक्फला अनुसंधेयाः ॥ ४ ॥ विशेषाणां च मनसि प्रविलापनेन मनोमात्रेणावस्थानं मनोवि
द्या मनोपि विषयविकल्पाभिमुखं वासनामात्रेषु शब्दादिषु प्रविलाप्य तन्मात्रेणावस्थानं सूक्ष्मभूतविद्या एवमुत्तरत्र ज्ञेयं अत्र विशेषमनसोः सूक्ष्मभूताहंकारयो रंतर्भावविवक्षित्वा वायुपुराणे एतासां विद्यानां फला
न्युक्तानि दशमन्वंतराणीह तिष्ठंतीन्द्रियचितकाः भौतिकास्तु शतं पूर्णं सहस्रं त्वाग्निमानिकाः बौद्धादश सहस्राणि तिष्ठंति विगतज्वराः पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठंत्यव्यक्तचितकाः पुरुषं निर्गुणं प्राप्य कालसंख्यानविद्यतइ
ति ॥ ५ ॥ बुद्धिर्महत्तत्त्वं ॥ ६ ॥ तत्त्वानां महदादीनां ॥ ७ ॥ सर्वस्य ज्ञानस्य ज्ञेयं सर्वमव्यक्तमित्युक्तं अव्यक्तज्ञानादेव सर्वज्ञो भवतीत्यर्थः वेदांतेष्वपि सार्वज्ञ्यं कारणज्ञानस्य मुख्यं फलं शुद्धज्ञानस्य तु नांत

कर्मेन्द्रियाणां सर्वेषां विद्या बुद्धीन्द्रियं स्मृतं ॥ बुद्धीन्द्रियाणां च तथा विशेषा इति नः श्रुतं ॥ ४ ॥ विशेषाणां मनस्तेषां विद्यामाहुर्मनीषिणः ॥ मनसः पंचभूतानि वि
द्या इत्यभिचक्षते ॥ ५ ॥ अहंकारस्तु भूतानां पंचानां नात्र संशयः ॥ अहंकारस्य च तथा बुद्धिर्विद्या नरेश्वर ॥ ६ ॥ विद्या प्रकृतिरव्यक्तं तत्त्वानां परमेश्वरी ॥ विद्या ज्ञे
यानरश्रेष्ठविधिश्च परमः स्मृतः ॥ ७ ॥ अव्यक्तस्य परं प्राहुर्विद्यां वै पंचविंशकं ॥ सर्वस्य सर्वमित्युक्तं ज्ञेयं ज्ञानस्य पार्थिव ॥ ८ ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंश
कः ॥ तथैव ज्ञानमव्यक्तं विज्ञाता पंचविंशकः ॥ ९ ॥ विद्या विद्यार्थतत्त्वेन मयोक्ता ते विशेषतः ॥ अक्षरं च क्षरं चैव यदुक्तं तन्निबोध मे ॥ १० ॥ उभावेवाक्षरावुक्तावु
भावेतावनक्षरौ ॥ कारणं तु प्रवक्ष्यामि याथातथ्यं तु ज्ञानतः ॥ ११ ॥ अनादिनिधनावेतावुभावेवेश्वरौ मतौ ॥ तत्त्वसंज्ञावुभावेतौ प्रोच्येते ज्ञानचितकैः ॥ १२ ॥

रीयकमिति भावः ॥ ८ ॥ ज्ञानंधीदृष्टिः ज्ञेयस्तदभिव्यंग्यो बोधः यो विज्ञाता प्रमाता स एव पंचविंशको बोध इत्यर्थः ॥ ९ ॥ विद्यासहिता विद्या अर्थतत्त्वेन याथार्थ्येन क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावी
शते देव एकः द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च उत्तमः पुरुषस्त्वन्य इति श्रुतिस्मृत्युक्तं पुंनैविध्यमुपेत्य क्षराक्षरयोस्तावद्विभागमाहाक्षरं चेति अमृतो जीवः अक्षरं इति श्रुतिपदयोरर्थः संधिश्छांदसः ॥ १० ॥ उभौ प्र
कृतिजीवौ अक्षरौ अनादित्वात्पुरुषोत्तमाख्यातहरादनन्यत्वाच्च त्रयस्यापि ब्रह्ममात्रत्वाच्च तथा च श्रुतिः भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्म मेतदिति उभौ अनक्षरौ अक्षरभिन्नौ क्षरावित्यर्थः विज्ञान
घन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति भूतशब्दितस्य क्षरस्य तदनुसारिणो विज्ञानघनस्य च नाशश्रुतेः भूतानि नष्टानि अनुविज्ञानघनोपिनश्यतीति श्रुत्यर्थः उभयोरप्यक्षरत्वे हेतुमाह सार्धं त्रिभिः
कारणं त्विति ॥ ११ ॥ अनादित्वादनिधनौ अनादिभावस्यानित्यत्वायोगात् ईश्वरौ मिश्रौ संतौ अखंडदंडा यमानस्य प्रपंचस्योपादानभूतौ कथमनित्यौ स्यातां न कथंचिदित्यर्थः ज्ञानचितकैः ब्रह्मदर्शिभिः ॥ १२ ॥